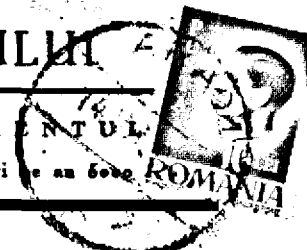

BISERICA ȘI

On. Direcțiunea Liceului M. Nicoară Arad

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI Redacția și Administrația
ARAD, STR. EMINESCU 18APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Demian TudorABONAMENTUL
Pentru particulari**Colaboratori sau trădători ai Providenței?**

Mi se pare îndrăsneată afirmația scrisă într'un articol nu de mult, că sectele religioase, precum și alte primejdii pentru Biserica noastră, sunt admise de Dumnezeu, ca să ne trezească tot mai multă râvnă, să ne facă a sta mereu trezi în turnul de veghe și să curețe Biserica de creștinii indoelnici. Că Biserica lui Hristos nu va fi niciodată nimicită, nu mai încapе indoors. Insuși Mântuitorul spunea că nici porțile iadului n'o vor birui (Mt. 16, 18).

Ea n'a fost și nu va putea fi niciodată nimicită, nu pentru meritele noastre, ci mai vârtos pentru purtarea de grijă a lui Dumnezeu, pentru Providența divină. Această Providență este desăvârșitul temei de încredere pentru viitorul Bisericii noastre. E adevărat că avem în genere creștini buni ce își merită preoții la înălțimea chemării lor. Dar cine dintre noi, păstorii lor, am putea atribui meritului nostru exclusiv, faptul că Biserica bimilenară a lui Hristos se menține și azi între valurile nenumărate care o impresoară? Cine are îndrăsneala să spună că a făcut totul din ce trebuia să facă? ! Să nu ne amăgin!

Nu totdeauna statisticile sunt icoana fidelă a stării sufletesti dintr'o parohie. Se poate să nu înregistrăm nicio pierdere din sufletele ce ni s'au încredințat când am pășit în parohie. Mai mult: se poate să înregistrăm și acum treceri dela sectari la noi. Dar chestiunea de care trebuie să ținem seama este dacă ceice rămân sau vin la noi, vin sau rămân din convingere. S'ar putea ca unii să treacă la noi din interes, iar cei ce rămân s'o facă din comoditate, ca să nu-și mai complice existența cu problemele religioase. Aceasta nu se poate vedea din statistice. Pe hârtie nu se poate vedea cât sunt de vii acele inimi care formează parohia mea și cum e viața lor morală sau frecvența lor la sfintele slujbe, etc. Registrele sunt de multeori adevărate cimitire, care in-

dică nume de morți-vii. Deaceea nu într'ânsele să credem, ci în Providența divină. Mai bine să ne subestimăm activitatea, decât să ne amăginim cu rezultate fictive și să dormim pe niște lauri ipotetici. Aduceți-vă aminte de exemplul dat de Iisus, cu sluga ce vine dela câmp și trebuie să-și servească și mai departe stăpânul la masă. „Așa și voi, când veți face toate cele ce vi s'au poruncit, să ziceți: slugi nevrednice suntem, pentrucă n'am făcut decât cecece eram dator să facem“ (Lc. 17, 7—10).

Providența ne susține. Iar noi să căutăm a răspunde onorabil acestei dumnezeiești purtări de grijă, prin grija și străduințele noastre pastorale. Altfel nu suntem decât niște Trădători ai Providenței. Care ne înșelăm pe noi înșine cu hârtii și acte, crezând că-l putem înșela și pe Dreptul Judecător când ne va cere seama de fiecare suflet nouă încredințat.

Grija de a nu trăda Providența a adus pe tapet dela o vreme încoace, în revistele religioase ca și în adunările preoțești, tot felul de propuneri, îndrumări și metode ale pastorației recerute de împrejurările actuale. Și în ordinea de zi a Secției Adunării generale a Asociației Clerului dela noi s'au pus astfel de probleme, pentruca Biserica noastră să poată fi pregătită a răspunde și a face față împrejurărilor. Cum s'a răspuns la aceste dorințe de mai bine, știm cu toți. Din acest prilej ne-am întărit și mai mult în convingerea că orice idee frumoasă și organizările ideale depind de suportul lor, de ceice trebuie să le pună în practică și de duhul care îi animă. Preotul este punctul nevralgic al problemei. Deaceea am insistat, până la saturație, în atâtea articole asupra inflăcărării focului sacru primit la hirotonie, pentru promovarea zelului sfânt, pentru trezirea tuturor conștiințelor spre veghiere. Pe lângă Providența divină, Preoția este cheia viitorului tainic al Bisericii lui Hristos.

Pentru acest viitor nicio străduință nu-i inutilă și nicio osteneală nu trebuie cruțată. Turnul de veghe trebuie înălțat cât mai sus. Străjerii duhovnicești trebuie să stea pururi neadormiți. Biserica nu trebuie să fie surprinsă nepregătită.

Un exemplu, din multe. Se aude că unli dintre acoliții lui Trifa umblă și înscriu pe Ostașii Domnului din Eparhia noastră. În ce scop? Căci Ostașii au fost înscriși în comunitatea Bisericii ortodoxe prin apa sf. Botez și însemnați cu sf. Mir. Fără a face proces de intenție, mi-e teamă să nu rămânem surprinși și în această privință, tot astfel cum surpriză ne-a fost prima confruntare cu aspectul doctrinar eterodox al învățăturilor lui Trifa, care au evoluat pe nesimțite spre protestantism. Într-o lucrare de acum patru ani am sesizat toate abaterile doctrinare trifiste și mi-am exprimat temerile pentru viitor, temeri care din suflet doresc să fie desmințite de evenimente. Dar cert este că apariția acestei mișcări duhovnicești se datorește „setei religioase” a poporul nostru. Fenomenul a apărut în lumina istoriei noastre religioase fără să fi fost întrevăzut. El ne-a surprins nepregătiți. I-am dat nu cea mai potrivită soluție. Oastea ne acuză. Căci de ar fi existat o pastorație tradițională intensivă folosită de Biserică aproape două milenii, noi preoții n'am fi ajuns să întrebuițăm metode streine de duhul ortodoxiei, și nici n'ar fi prins așa cum a prins. Ce se impune este o evanghelizare mai accentuată prin mijloacele tradiționale ortodoxe. Trebuie — cum spune cineva — să scoatem hoitul din tabieturile lui! Entuziasmul lui Trifa, care lucra și pe pat de spital înainte de moarte, pentru Oaste, să ne servească drept pildă în activitatea noastră pastorală pentru Biserica lui Hristos.

Așadar Providența conduce destinele Bisericii noastre prin veacuri. Iar noi trebuie să-i fim împreună lucrători. Să stăm trezi în turnul de veghe al cetății duhovnicești; să luptăm pentru ea. Căci altfel adusem osândă asupra-ne, ca niște trădători ai Providenței!

Presviterul B.

Grija de viața duhovnicească și sânguina sufletului fac pe oameni buni și iubitori de Dumnezeu. „Căci tot cel ce caută pe Dumnezeu îl află”, dacă birue pofta întru toate și nu scade cu rugăciunea. Unul ca acesta nu se teme de draci.

Sf. Antonie cel Mare.

„Toți sunt învățători”?

În ziua când legea lui Moise porunca să taceze, să tacă orice activitate corporală, într-o zi de Sâmbătă, Domnul legii noi, Domnul Sâmbetel și instituitorul Dumneștil, fiind într-o sinagogă, a statonict și această poruncă: să tacă gura oricărui făpturi, care deși spune adevărul, totuși, nu-l practică, nu-l trăiește.

Era eu prilejul certării acelui duh necurat, care, odată cu chinulrea și pocrea unei creaturi dumnezeiești, a unul sălaș al Duhului Sfânt, mărturisirea din gură cel mai creștinesc articol de credință: „Te știu cine ești: ești Sfântul lui Dumnezeu”.

Cel care tot în zilele acelea porunca furtunii de pe mare să contenească, la fel, nu putea să îndure, ca adevărul să fie propovăduit de duhurile care duc un război veșnic cu oamenii și cu Dumnezeu. „Cu toată mărturisirea ta, că sunt sfânt, și încă al lui Dumnezeu, să ieși, să pieri din fața mea. Nu poate sta adevărul în acelaș loc cu neleguirea. Dacă zici că-s sfânt, arată și prin purtarea ta acest lucru”.

Domnul Hristos certa în ziua aceea un diavol. Cu sfântul Vasile cel Mare ne-am deprins de-atunc încoace și noi cel de azi, a conjura și a certa prin tradiționala și populara rugăciune de „ceas slab”, multe din neputințele trupesti ale oamenilor. Certarea din ziua aceea însă are și înțelesul acesta: tot ce nu-l deplin devotat lui Hristos, toate jumătățile de adevăr, toate contradicțiile, și poate și timiditățile vinovate, trebuie să tacă.

Dovadă că și aceasta voia s'o spună Domnul Hristos, și dovadă că a fost înțeles, e întâmplarea din Faptele Apostolilor. Acolo se descrie cum o femeie stăpânită de duhul lui Piton, se ținea după Pavel și la fel cu duhul certat de Mântuitorul, îl adeverea pe apostol zicând: „Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului celui prea înalt și vestesc calea mântuirii”. Pavel însă necăjit și neîntusiasmat de așa mărturisire, a poruncit duhului din femeie: „În numele lui Hristos îți poruncesc să ieși din ea”.

Așadar, un alt predicator, dibaci și adevărat în vorbă, oprit să grăiască. Nu puteau să propovăduiască decât cel curățit, cel cum am spune făcuți dintr'o bucată. Cel cărora li se porunca: „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura”, chiar și noaptea, precum Domnul a zis lui Pavel într-o vedenie: „Nu te teme; ci vorbește și nu tăcea”.

E greu să taci, să nu scrii satire, zicea Juvenal. „Am tăcut multă vreme, am tăcut și m'am ținut. Dar acum voiu striga ca o femeie în durerile nașterii, voiu găfăi și voiu răsufli”. . . . „De dragostea Stonului nu voiu tăcea, de dragul Ierusalimului nu voiu taceți până nu se va arăta mântuirea lui”. . . scrie însușitul de Dumnezeu Isaia.

„Măruntăile mele! Măruntăile mele! Cum mă doare înlăuntrul inimii mele. Imi bate inima, nu pot să tac!” scrie un alt proroc nestăvilit în dorința de-a îndrepta prin grai pe semenii lui.

Desigur mulți dintre noi simțim această impetuoașă trebuință sau dorință de-a grăi. Foarte bine, foarte frumos. Atât numai că asupra multor grăiri și propovăduiri planează această amenințătoare și cu tâlc deslegere a Domnului Hristos: „Taci! Conținește! Ieși!”

Pr. Gh. Perva

Despre ce să predicăm?

Dumneacă în 21 Iulie 1946 să vorbim despre: CREȘTINUL.

Dintre toate binefacerile creștinismului, cea mai folositoare pentru umanitate este nașterea și intruchiparea unui nou tip de om, care este creștinul.

Când ți-a spus cineva că ești un creștin bun, ți-a dat cea mai mare cinste și ți-a făcut cel mai ales elogiu: ți-a dăruit cel mai înalt titlu de nobleță, te-a îmbrăcat în cea mai frumoasă haină îngerească și te-a încununat cu cea mai scumpă coroană împărătească.*

Creștinul este omul cum îl vrea Dumnezeu, omul de model, omul ideal, așa după cum a fost intrupat mai întâi în persoana Mântuitorului Iisus Hristos.

— „Iată omul”, a zis Pilat (In 19, 5). Omul

* La un episcop a venit un credincios ca să se lămuirească: ce însemnează numele de creștin și cu cine se poate el asemăna.

Episcopul i-a răspuns că a purta numele de creștin este a purta numele cel mai de cinste.

— „Se aseamănă poate cu numele de împărat”, zise credinciosul, „că cine are parte de o cinste mai mare decât un împărat, de care ascultă toți cetățenii unei țări”.

— „Da, e nume de cinste și numele de împărat”, răspunse episcopul, lăsând nedumerirea în sufletul omului.

— „Numele de creștin se aseamănă poate cu numele unui mare general, care e sărbătorit de tot poporul, când se întoarce biruitor din război”, reluă vorba credinciosul.

— „Da, și acesta e un nume cinstit”, aprobă episcopul.

— „Numele creștinului se aseamănă poate cu numele înțeleptului care știe deslega toate tainele, cunoaște toate adevărurile și răspunde la toate întrebările”, — continuă credinciosul.

— „Da” — răspunse episcopul — „și acesta e un nume cinstit”.

— „Numele de creștin se aseamănă poate cu al unui sfânt, care petrece o viață curată, ca a unui inger”, termină omul întrebările.

— „Da, așa este” — grăi episcopul cu tărie și cu bu-nătate în glas. Numele de creștin cuprinde toate aceste nume: și numele de împărat, și numele de general, și numele de înțelept, și numele de sfânt. Toate numele acestea laolaltă dau numele de creștin. Creștinul este un împărat, pentru că domnește peste lume, nu se lasă robii sau stăpânit de ea. Creștinul e un mare general biruitor, deoarece știe învinge pe toți dușmanii văzuți și nevăzuți: duhurile răutăților și armatele ispitelor și patimilor vinovate. Creștinul e un înțelept, fiindcă el cunoaște adevărul Evangheliei, taina vieții eterne și calea mântuirii. Creștinul se aseamănă și cu omul sfânt, din pricina că el luptă să-și îmbunătățească sufletul până la desăvârșirea morală și spirituală pe care o au sfinții și îngerii lui Dumnezeu. (După P. S. Episcop Andrei Magieru).

bun, omul blând, omul liber, omul drept, omul iubitor și împăciuitor, omul milostiv, omul cu inima curată, omul credincios, omul lepădării de sine, omul duhovnicesc, omul cel nou după care suspină umanitatea, omul renăscut, re-creat și îndreptat, omul virtuților morale și a perfecțiunii spirituale, — acesta este creștinul.

Păgânii nu numai că nu au putut îmblânzi fiara din om, ca să realizeze un tip de om ideal și etern, spre care să se simtă atrași toți oamenii, dar au atribuit și zeilor toate scăderile și patimile firii ome-nești, încât nu e mirare că păgânismul a rămas sinonim cu barbarismul și păgânul cu barbarul, cu omul instinctelor neîmblânzite. Suntem răi și trăim între oameni răi, — exclamă cu amar un înțelept păgân din lumea veche (Seneca: Mali inter malos vivimus). E o vorbă grea, care definește și caracterizează o lume întregă, lumea păgână.*

Ceea ce nu a reușit niciun înțelept și niciun întemeietor de religie, a reușit Iisus Hristos. El intrupează un chip de om nou: chipul omului bun, pașnic, iubitor, blând, credincios, drept, liber, milostiv și sincer. Prin El se naște și renaște umanitatea. Era creștină, inaugurată de Iisus Hristos, este era umanitarismului, era iubirii de oameni: a respectului față de viața omului, a luptei pentru eliberarea omului, a muncii pentru nobilarea omului și a înțelegerii pentru mizeriile, durerile și suferințele omului.

Iisus Hristos n'a creat parlamente și academii. El a căutat suflete, toate sufletele rătăcite și pierdute. El știa că răul este în om și că îndreptarea vine dela om; că baza reformelor morale și sociale este omul; că Dumnezeu are lipsă de sufletul și de lucrul omului; că nedreptățile și toate abuzurile sociale vin dela oameni; că voința, înțelepciunea, iubirea, bunătatea și toate atributele, planurile și scopurile lui Dumnezeu sunt încredințate oamenilor, ca să le aducă la îndeplinire; că mai prețios decât toate valorile lumii este sufletul omului și că viața cu fericirea veșnică este un bun mai scump decât viața cu fericirea vremelnică. De aceea, El a căutat mai

* Tot Seneca face următorul portret moral al societății păgâne: „Totul este plin de crimă și de viații. Se fac mai multe păcate decât se pot tămădui cu forța. Există o monstruoasă întrecere în decădere. Zi de zi crește plăcerea de păcat, tot mai mult scade simțul de rușine. Lepădând rușinea de orice este înalt și sfânt, plăcerea se răsfășă în toate părțile. Vișul nu se mai ascunde nicăieri, ci este în văzul tuturor. Atât de răspândită este decăderea și atât de mult viermăște în toate vînturile, încât nevinovăția nu numai că nu se întâlnește măcar rar, ci lipsește cu totul”.

Plato aseamănă sufletul păgân cu zeul lui Glaukos existet în fundul mării: „Cine-l vede acolo, nu-i mai poate recunoaște adevărata lui ființă. Mădularele lui sunt smulse și deformate de valuri, alte părți i-au crescut — mușchi, alge și pietre — încât el se aseamănă mai mult cu un monstru, decât cu ființa lui adevărată. Ei bine, în asemenea stare a ajuns și sufletul prin nenumăratele influențe viciușe. Adevărata lui ființă o vom cunoaște abia când ne-am zbatut la suprafața apei și ne-am curățit de pietre și de mușchi”.

trădă suflitele oamenilor: să le trezească, să le deschidă, să le lumineze, să le îmbunătățească, să le sfințească, să le desăvârșească și astfel să le mântuiască.

Iisus Hristos formează oameni. El trezește în om conștiința vinei pentru relele personale și sociale, precum și răspunderea mare față de suflet, față de viață, față de misiune, față de semenii și față de Dumnezeu. El spune sufletului: Tu ești dela Dumnezeu, nu dela materie. Tu ești un fiu de rege, nu rob. În tine trebuie să se desrobească și să se oglindească Dumnezeu, cu toate puterile și însușirile lui, nu „lumea”... Astfel, prin metodele proprii de instrucție și educație — prin cuvântări, dialoguri, parabole, documentări biblice și logice, prin imagini, călătorii, rugăciuni, mângăeri, muștrări, amenințări, profeții și minuni — El reușește să deschidă o școală nouă, o școală de caractere creștine, de sfinți și de martiri, care au revoluționat și transformat omenirea, fără să verse un singur strop de sânge. E adevărat că sângele lor a curs din belșug, dar a fost sânge curat, sânge nevinovat și binecuvântat, care a rodit acea minunată răspândire a creștinismului în lume. „Semen est sanquis christianorum”. Prin faptul că au fost defăimați și persecutați — vreme de aproape trei sute de ani, — superioritatea lor este recunoscută.

Iisus Hristos face din oamenii vechi oameni noi; din oamenii trupești oameni duhovnicești; din tâlhari, din desfrânați și păcătoși, face creștini, martiri, sfinți... Oamenii adeseori grăesc minciuni; Iisus Hristos ne obligă să spunem totdeauna adevărul și numai adevărul. Oamenii se mânia și se batjocoresc; Iisus Hristos ne obligă să ne iubim sincer, frățește. Oamenii fac nedrepteți și ca să-și ajungă scopul se folosesc de cursa vicșugului; Iisus Hristos ne obligă să fim drepi și cu inima curată. Oamenii sunt cruzi și adeseori violenți; Iisus Hristos ne obligă să fim blânzi, împăciuitori și iertători. Oamenii sunt lacomi și desfrânați; Iisus Hristos ne obligă să fim darnici, cumpătați și înfrânați. Oamenii sunt egoiști și se urăsc; Iisus Hristos ne obligă să fim altruști și desinteresați. Oamenii de atâteaori sunt răi; Iisus Hristos ne obligă să fim *buni*, oameni buni, creștini buni.

Așa cum iese din școala Mântuitorului și a Evangheliei, *creștinul este omul nou*, omul renăscut „din apă și din Duh” (In 3, 5), omul cu „nume nou” (Apoc. 2, 17), omul botezat, făptura cea nouă (II Cor. 5, 17), care s'a îmbrăcat în haina sfințeniei, pentru a vieții după modelul vieții lui Iisus, „întru dreptatea și sfințenia adevărului” (Ef. 4, 24). „Căți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat” (Gal. 3, 27).

Creștinul este omul pecetluit cu darurile Duhului Sfânt (Ef. 1, 13; 4, 30), prin care Dumnezeu și-a pus semnul său pe sufletul lui (II Cor. 1, 21—22).

Creștinul este cetățeanul cerului împreună cu sfinții (Ef. 2, 19), omul lumii celei netrecătoare, încredințat că „cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veșnice” (II Cor. 4, 18).

Creștinul este ucenicul și ostașul lui Iisus Hristos, credincios al Domnului până la moarte (Apoc. 2, 10). Inarmat cu armele lui Dumnezeu — care sunt adevărul, iubirea, dreptatea, pacea, credința, speranța, cuvântul lui Dumnezeu, rugăciunea, răbdarea, iertarea (Efes. 6, 14—20) — el luptă cu bărbăție în armata mântuirii. Aci aleargă și în cer se încununează, aci suferă și în cer biruește, aci samănă și în cer culege roadele.

Creștinul este fiul lui Dumnezeu și moștenitorul vieții, slavei, luminei și fericirii veșnice (Gal. 3, 29; 4, 6—7; Col. 1, 12—13; Tit 3, 7). Pentru el sunt gătite bunurile pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s'au suit (I Cor. 2, 9).

Creștinul e lumina lumii: „Voi sunteți lumina lumii... Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune, să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri” (Matei 5, 14—16).

Creștinul este sarea pământului: „Voi sunteți sarea pământului; dacă sarea se va strica, cu ce se va săra”? (Mat. 5, 13). În sânul societății, creștinul are rolul sării care dă gust bucatelor și al aluatului care „dospește toată frământătura” (Gal. 5, 9).

Creștinul este omul bunății de model, care trăește în iubirea, credința și sfințenia adevărului mântuitor (II Tes. 2, 10—14); omul care iubește nu „cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul” (I In 3, 18).

Creștinul e omul păcii, omul împăcat cu Dumnezeu, cu lumea și cu sine; omul făcător de pace (Mat. 5, 9). El știe ca unde e ceartă și războiu și ucideri, acolo nu e Dumnezeu. Unde e pacea din inimă curată, acolo e Dumnezeu (Mat. 5, 8).

Creștinul este un purtător de cruce, omul care s'a lepădat de sine, a luat crucea și urmează lui Hristos (Lc. 9, 23). El poartă suferința cu răbdare, ca și Iisus crucea, încredințat că drumul la bucuria învierii trece peste Golgota. El e omul lui Hristos care și-a răstignit trupul, împreună cu patimile și cu poftetele (Gal. 5, 24).

Creștinul crede și se încrede în Dumnezeu, pentru că știe că „fără credință este cu neputință să fim plăcuți lui Dumnezeu” (Evr. 11, 6).

Creștinul iubește pe Dumnezeu, așa precum este scris, „din toată inima, din tot sufletul și din tot cugetul său” (Mt. 22, 37).

Creștinul iubește pe aproapele său, ca pe sine însuși (Mt. 22, 38).*

* Uimiți și cuceriți de puterea și căldura iubirii primilor creștini, păgânii exclamau: „Priviți-i cum se iubesc!”

Sfântul Pahomie cel Mare la început era ostaș păgân,

Creștinul iubește și pe vrăjmașii săi, așa precum scrie la Evangheliile: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și vă rugați pentru cei ce vă supără și vă prigoneșc” (Mt. 5, 44).

Creștinul sperează, se laudă în nădejdea mării lui Dumnezeu, chiar și în necazuri, „știind că necazul aduce răbdare, răbdarea încercare, încercarea nădejde, iar nădejdea nu rușinează, pentru că dragostea lui Dumnezeu s'a revărsat în inimile noastre prin Duhul Sfânt” (Rom. 5, 2-5).

Creștinul se roagă zilnic, ascultă și cetește cu drag cuvântul lui Dumnezeu (Biblia) și cercetează regulat casa Domnului (Biserica), pentru că prin Biblie și prin Biserică se cunoaște „înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri” (Ef. 3, 10).

Creștinul e omul cumpătat și disciplinat, conștient că necumpătarea este pricină de păcate multe și mari (lăcomie, furt, omor, desfrâu, etc).

Creștinul e omul dreptății; el știe că dreptatea e „toiagul împărăției lui Dumnezeu” (Evr. 1, 8).

Creștinul e omul libertății, a independenței față de orice rău, incredințat că: „Oricine face păcat, rob este păcatului” (In 8, 34). „Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este libertatea” (II Cor. 3, 17).

Creștinul este omul frăției. După el toți oamenii sunt frații lui Hristos (Mat. 25, 40), în virtutea filiațiunii divine; frați de omenie și oameni de conștiință. La început noțiunile de „creștin”, „frate”, și „sfânt” erau echivalente, ceea ce niciodată nu trebuie pierdut din vedere.

Creștinul este omul care biruește răul cu binele (Rom. 12, 21), omul milei și a iertării; omul milosiv „ca Tatăl” (Lc. 6, 36), iertător ca Fiul (Lc. 7, 46) și fierbinte în duh, ca Duhul Sfânt (Rom. 12, 11).

Creștinul e omul care trăește în „duhul înțelepciunii și al descoperirii” (Ef. 1, 17), care vine de sus, prin insuflare, dela Dumnezeu.

Toate organele simțurilor, puterile trupului și facultățile sufletului, creștinul le pune în slujba binelui, adevărului, frumosului și sacralului. Ochii creștinului au o privire curată și luminată, precum a zis Domnul: „Luminătorul trupului este ochiul. Deci, de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat” (Mt. 6, 22). Urechile creștinului ascultă adevărul

În armata împăratului Constantin cel Mare. Ajuns cu oștirea după un marș greu în orașul Teba, a rămas mirat de bună-tatea cu care au fost primiți ostașii în familiile creștinilor.

— „Cine sunt acești oameni, care ne arată atâta dragoste?” — întrebă el.

— „Aceștia sunt creștini, închinătorii lui Iisus Hristos” — i-a răspuns cineva.

— „Și de ce fac așa?” — întrebă el din nou.

— „Fiindcă așa le poruncește religia lor...”

— „Atunci, de sigur, această religie este dela Dumnezeu, căci el este iubire desăvârșită” — și nu peste multă vreme s'a făcut și el creștin, ca și destui alți păgâni, cuceriiți de puterea de atragere a iubirii creștine.

Evangheliei: „Tot cel ce este din adevăr ascultă glasul meu” (In 18, 37). Gura creștinului se roagă cu căldură, cântă și laudă pe Dumnezeu, precum e scris: „Toți într'un suflet, cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos” (Rom. 15, 6). „Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cântări duhovnicești, laudând și cântând întru inimile voastre Domnului” (Ef. 5, 19). Limba și buzele creștinului sunt înfrânate și îngrădite, ca să nu grăiască deșertăciuni, căci așa scrie Apostolul: „Cel ce voește să iubească viața și să vadă zile bune, să-și oprească limba dela rău și buzele sale, ca să nu grăiască vicleșug” (I Petru 3, 10-11; Iacob 3, 2-12). Fața creștinului este îndreptată spre Dumnezeu, izvorul vieții nemuritoare; el știe că: „Fața Domnului este împotriva celor ce fac rele” (I Petru 3, 12). Inima creștinului este bună și curată, căci scris este: „Omul bun din vistieria cea bună a inimii sale scoate cele bune și omul rău din vistieria cea rea a inimii sale scoate cele rele, căci din prisosința inimii grăește gura lui” (Lc. 6, 45). „Fericiți sunt cei cu inima curată, că aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5, 8). „Sfârșitul poruncii este dragostea din inimă curată și din cuget bun și din credință nefățarnică” (I Tim. 1, 5). Minte creștinului este luminată de razele înțelepciunii de sus, care este „curată, pașnică, blândă, ascultătoare plină de milă și de roade bune, neîndoelnică și nefățarnică” (Iac. 3, 17). Sufletul creștinului e casa cu tronul lui Dumnezeu, luminată de razele și roadele Duhului Sfânt, care sunt dragostea, bucuria, pacea, îndelungă răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, cumpătatea (Gal. 5, 22). Măinile creștinului lucrează și binecuvintează, fac voia lui Dumnezeu și muncesc pentru binele comun. „Dela un muncitor creștin avem lozinca: „Cine nu vrea să lucreze, acela să nu mănânce” (II Tes. 3, 10). Picioarele creștinului umblă în legea și în căile Domnului. „Cât sunt de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, ale celor ce binevestesc cele bune!” (Rom. 10, 15). Întreg trupul și sufletul creștinului este un dar dela Dumnezeu și o unealtă destinată slujirii lui Dumnezeu, după cum și Apostolul grăește: „Preamăriți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu” (I Cor. 6, 20).

Acesta e creștinul, omul fără concurent, capdopera creștinismului (homo christianissimus), modelul de om ideal și etern, re-creat de Iisus Hristos, potrivit cu toate stările, vremurile, țările și neamurile, omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Umanitatea este calitatea specifică a creștinismului, a omului îmbunătățit, care a îmblânzit ferocitatea fiarelor și a instinctelor sălbatice din sine.* Creștinul e omul blând ca mielul și bun ca pâinea. Creștinul

* Dacă există și „creștini” numai cu numele, faptul acesta nu compromite pe creștinii buni, după cum banii falși

este ucenicul lui Hristos, omul care trăește după îndreptarul Evangheliei lui Hristos, care are de model pe Hristos în toate convingerile sale, în faptele sale, în concepția sa despre lume, viață și om; e omul care nu face decât *ce ar face Hristos*, care urmează pe Hristos până la cruce și până la moarte, în dogmă, în morală și în cult, în tot ce a învățat El, în toată viața și opera Lui. În zadar căutăm în lume un chip de om superior creștinului, că nu aflăm. Dacă este un bun de câștigat sau o glorie de cucerit, este gloria sfântă a numelui de creștin. Lumea se umanizează și se ameliorează prin creștin, și de aceea râvnă de ar fi un *bun creștin* trebuie să fie cel dintâi și cel din urmă ideal uman, „pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, bine pregătit pentru orice lucru bun” (II Tim. 3, 17).

nu pot înlocui pe cei buni, nici poamele putrede pe cele sănătoase.

Pădurea nu se judecă după crengile cele uscate. Pentru creștinii cu numele, întâmplarea împăratului Alexandru cel Mare cu soldatul cu acelaș nume, care avea o purtare rea, este adânc grăitoare.

— „Ori îți schimbă purtarea, ori numele” — i-a zis împăratul Alexandru.

Împăratul împăraților, Iisus Hristos Domnul, spune tuturor oamenilor care sunt creștini numai cu numele:

— „Sau vă schimbați purtarea, sau numele”.

Informațiuni

— Asociația Clerului „A. Șaguna”, secția Timișoara, și-a ținut adunarea generală în 27 Iunie c. Pe lângă cuvântările de deschidere și obișnuitele rapoarte, Păr. Iova Firca a cetit conferința despre „Probleme actuale de pastorație” apoi s'a ales un nou comitet, în frunte cu păr. Dr. Tr. Coșeriu consilier eparhial, președinte.

— La examenul de capacitate din sesiunea Iunie c. absolvenții Academiei Teologice din Arad au obținut următorul rezultat: cvalificați cu „foarte bine”: Beleanu Simion, Dâmboiu Victor, Emami Mircea, Moleriu Simion, Muntean Mircea, Ponetchi Vasile și Popii Gheorghe.

„Cu bine”: Blaga Alexandru și Stanciu Ioan

La examenul de promovare: Floruțiu Teodor, cu „foarte bine”.

— Numiri. În ședința adm. bisericească a Ven. Consiliu Eparhial din 2 Iulie c. au fost numiți Pr. Gh. Căvășdan la Mișca, Pr. Gh. Rusu-Șirianu la Zabrani și a fost confirmată alegerea Pr. I. Crișan la Agriș.

— Înștiințare. CC. Preoți sunt înștiințați că păr. Dr. Toma Gherasimescu va vizita următoarele parohii în zilele însemnate în dreptul fiecăreia:

14 Iulie Șteia, 15 Iulie Tomești, 16 Tulești, 17 Leauți, 18 Dobroți, 19 Rîșculița, 20 Baldovini, 21 Vața de Sus, 23 Căzânești, 24 Basarabasa, 25 Prevăleni, 26 Ciungani, 27 Ocui, 28 Ocisor, 30

Ioiești, 31 Țărmure, 1 August Leștioara, 2 Aug. Poenari, 3 Țohești, 4 Hălmăgel, 5 Obârșia, 6 Tărnavița, 7 Sârbi, 8 Vosdoci, 9 Luncoara, 10 Bănești, 11 Cristești, 12 Brusturi, 13 Groși.

— Pentru călătoria pe C. F. R. posesorii carnetelor de reducere cu 50% vor trebui să mai aibe și „Anexa de decontare”, care se eliberează de casierul gării, deodată cu biletul de călătorie. Costul anexei este de 500 lei pentru clasa I, 300 lei pentru clasa II și 200 lei pentru clasa III.

Asociația Clerului „Andrei Șaguna” Secția Arad.

Comitetul de editură.

A P E L

Asociația Clerului „Andrei Șaguna”, Secția Arad, în adunarea sa generală din 20 Iunie a. c. a luat hotărârea de a pune bazele unei edituri a Secției, în cadrul căreia să se tipărească cărți religioase pentru popor, copii, tineret și pe seama clerului. În acest scop a ales următorul comitet de editură: Ic. Stavr. Sava Tr. Secliu, Ic. Stavr. Caius Turicu, Ic. Stavr. Florea Codreanu, Prot. Dr. Ilarion V. Felea, Prot. Dr. Petru Dehelean, Prot. Viorel Mihuțiu, Pr. Cornel Mureșan, Pr. Aurel Neamțu, Pr. Petru Bogdan și Pr. Demian Tudor.

Fondul de editură necesar se va alcătui din sumele subscrise benevol de Preoții și parohiile din Eparhia Aradului. Sumele subscrise vor fi restituite, în limita posibilităților, în cărți sau alte obiecte editate de această editură. Secția primește cu bucurie și donații în acest scop, cum a făcut de pildă, chiar în ședința adunării generale, Părintele Aurel Neamțu care s'a oferit să suporte toate cheltuielile pentru apariția primei broșuri, sau Părintele Ioan Crișan care a donat suma de 100.000 lei.

Având în vedere scopul înalt urmărit prin crearea acestei edituri, cât și necesitatea tot mai acută de a pune în mâna credincioșilor noștri cărți de popularizare a adevărurilor de credință propovăduite de sf. noastră Biserică, cu binecuvântarea P. S. Părinte Episcop Andrei, apelăm la Frații Preoți din Eparhie, îndemnându-l să subscrie la acest fond sumele care le cred de cuviință atât din partea lor personal, cât și din partea parohiilor ce le păstoresc, fie ca împrumut, fie ca donație. Sumele se vor depune sau se vor trimite între 1—31 Iulie a. c. pe adresa Părintelui Cornel Mureșan, casierul Secției, la Consiliul Eparhial din Arad.

Nu ne îndolm că Frații Preoți din întreaga Eparhie vor ști să răspundă cu entuziasm la acest apel, făcut anume pentru desțelenirea

unui nou câmp de activitate pastorală și misionară, atât de imperios cerut de împrejurările de viață religioasă de azi.

Arad, 26 Iunie 1946.

Comitetul de editură

Nr. 2757-1946.

Concurse

Pentru îndeplinirea parohiei Socodor III, protopopiatul Chișineu-Criș, se publică concurs cu termen de 30 de zile, dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”.

VENITE:

1. Sesiunea parohială, 32 jug. cad. pământ arător.

2. Casa și grădina parohială.

3. Stolele și birul legal.

4. Salarul dela Stat.

Parohia este de clasa primă.

Preotul numit va plăti toate impozitele după beneficiul său.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, se vor înainta, în termenul concursului, Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad.

Din ședința Consiliului parohial al parohiei Socodor, dela 26 Mai 1946.

Aprobat în ședința Consiliului Eparhial dela 2 Iulie 1946.

† ANDREI, Traian Cibian,
1-3 Episcop. consilier ref. eparhial.

Nr. 2819-1946

Pentru îndeplinirea parohiei Seleuș II, protopopiatul Ineu, devenită vacantă prin transferarea preotului titular la altă parohie, se publică concurs din oficiu, cu termen de 30 de zile, dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”.

VENITE:

1. Sesiunea parohială și dreptul de pășunat.

2. Casa și grădina parohială.

3. Stolele și birul legal.

4. Salarul de Stat.

Parohia este de clasa primă.

Preotul numit va plăti toate impozitele după beneficiul său.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, se vor înainta, în termenul concursului, Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 2 Iulie 1946.

† ANDREI, Traian Cibian,
1-3 Episcop. Cons. ref. eparhial.

Nr. 390/1946

Pentru îndeplinirea postului de *protopresbiter al tractului Radna și paroh la parohia Radna I*, se publică concurs cu termen de 45 de zile, dela I publicare, în organul oficial, „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu aceste posturi sunt:

I. Dela parohie

1. Sesiunea parohială de 32 jug. 1154 et. p., teren arabil în pusta Utviniș.

2. Salarul dela stat

3. Birul legal.

4. Stolele legale.

5. Competința de lemne din pădurea urbarială

II Dela protopopiat

1. Retribuția dela stat și ajutorul dela Consiliul Eparhial.

1. Birul protopopesic legal.

Alesul va plăti toate impozitele după beneficiul său.

Reflecțanții la acest post vor înainta cererile de concurs, în termenul indicat, Consiliului eparhial din Arad, însoțite de documentele necesare, prescrise în § ul 53 din Statutul Organic și prin concluzul Congresului Național Bisericesc Nr. 111-1888 și anume: Să dovedească calificațiunea cerută pentru parohii de clasa primă, diploma de bacalaureat de liceu și dovadă că au împlinit cel puțin 5 ani în serviciul bisericesc și s'au distins prin zel și capacitate pe teren bisericesc și cultural.

Arad din ședința Consiliului Eparhial în secțiuni unite dela 5 Februarie 1946. 2-1

† ANDREI, Traian Cibian,
Episcop. consilier ref. eparhia

Comunicate

Nr. 2690-1946.

Se pune în vedere tuturor oficiilor protopopești, parohiale, ca și gestionariilor (epitropi) ai diferitelor noastre organe bisericești, că timbrarea *chitanțelor* pentru anul financiar 1946/1947 — până la noui dispoziții — rămâne aceeași, așa cum s'a publicat în „Biserica și Școala” Nr. 14 din 1 Aprilie 1945.

În schimb *facturile* se vor timbra cu 4% din valoarea lor, în timbru de facturi.

Arad, la 28 Iunie 1946.

† ANDREI, Pr. Pavel Dabu
Episcop. esactor eparhial

Publicație

Parohia ort. rom. din Cuvin, jud. Arad, publică licitație cu oferte închise pe ziua de 22 Iulie 1946 orele 4 d. m. pentru repararea externă a Bisericii.

Devizul și caietul de sarcini se pot vedea la Oficiul parohial Cuvin.

Garanța 5%. Consiliul parohial

Bilanțul fondului ajutorului preoțesc pe anul 1944—45

Copie

Active		Pasive	
Casa	42.167	Capital	2.384.753
Depuneri	1.192.000	Creditori	110.072
Debitori	900.000	Cotiz. ordinare	45.750
Imprumuturi	594.409	<u>Excedent . . . . .</u>	<u>195.001</u>
Membrii debit	7.000		
<u>2.735.576</u>		<u>2.735.576</u>	

Arad, la 31 Martie 1945

Șef contabil,
Gh. Șulea

Casier,
Dărău

L. S.

Pt. copie, C. Magieru
Secretar consistorial

Profit și pierdere

Cheltueli		Venite	
Descrieri	2.900	Dobânzi	100.051
Ajut. def. inorm.	250.000	Contrib. membr.	58.850
Chelt. de Adm.	11.000		
<u>Excedent . . . . .</u>	<u>195.001</u>		
		<u>458.901</u>	<u>-458.901</u>

Arad, la 31 Martie 1945

Șef contabil,
Gh. Șulea

Casier,
Dărău

Bilanț pe anul 1945—46

Copie

Active	
Casa	603675
Depuneri	308800
Debitori (fd. g-ral)	2200000
Cotizații restante	8650
Imprumuturi	204181
<u>3325.306</u>	

Arad, 31 Martie 1946

Șef Contabil,
R. Moldovan (ss) Gh. Șulea

L. S.

Fd. ajutorului preoțesc	
Pasive	
Capital	2579.754
Creditori	aș. cler . 105.012
Excedent	
	<u>3325.306</u>

Casier,
(ss) D. Dărău

Pt. copie, C. Magieru
Secretar consistorial

PROFIT ȘI PIERDERE

Cheltueli	
Ajutoare de înmormântare	150.000
Diverse cheltueli	6200
<u>Excedent . . . . .</u>	<u>640.510</u>
	<u>796.740</u>

Arad, 31 Martie 1945

Șef contabil,
R. Moldovan (ss) Gh. Șulea

L. S.

Venite	
Dobânzi după depuneri și efecte	50.720
Cotizația membrilor	388.750
C-zații extraord. (cazuri de m-rt)	328.900
„ pentru nașteri	22.970
Taxe de înscriere	1400
<u>796.740</u>	

Casier,
(ss) D. Dărău

Pt. copie, C. Magieru
Secretar consistorial